

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny novemberi számának vezető cikkét Olasz Péter írta, melynek címe: „*A szuggesztív szerepe az iskolai nevelésben*”. Milyen tulajdonságú egyén jó szuggesztív a kis gyermekkel, a praepubertás, a serdülés korában és a leányokkal szemben. Szülőknek és nevelőknek ismernie kell a titkos együttnevelőket. Ha ezek neveléstámogatók, ezeket erősíteni kell, így a gyermek többszörös szuggesztív alá kerül. Ha nevelésrombolók, vagy le kell szerelni óvatos ellenszuggesztívval, vagy deszuggesztívval akadályozni. De van negatív előjelű szuggesztív, repudiatív is (amit közönségesen „csak azért is” hatásnak nevezhetnénk). Az előnyös szuggesztívoknak önszuggesztívvá kell válniuk, majd kövesse a növendék értelmi belátása. De a szülőknek és nevelőknek arra is gondolnia kell, hogy ő is állhat a gyermek szuggesztívja alatt (túlértékelés, lebecsülés igaztalanul). Figyelni kell azonkívül a gyermeknek társaira való szuggesztív hatására is.

Kordován Károly ismerteti a Csehszlovákiában egyedül engedélyezett, Keresztes Péter által írt magyar irodalomtörténetet. Tanulságos, hogy az írónak miként kellett magyar szempontokat elhallgatni, kiforgatni, bár mindenütt meglátszik, hogy szeretett volna magyar és tárgyilagos lenni.

Magyar Tanítóképző novemberi száma. Padányi—Frank Antal „*A tanítói hivatás óráiról*” ír. Ez órák rendeltetése hasonló a középfokú iskolákban elrendelt osztályfőnöki órákhoz, de a tanítói nevelés céljával többet tartalmaz. Részletesen foglalkozik ezeknek az óráknak jelentőségével, majd vázolja, hogy az öt évfolyam alatt miként vezeti, illetve hogyan kell vezetni ezeket az órákat s mi legyen a megbeszélések tárgya. A felhasználható irodalom bő jegyzékét nyújtja segítségül.

Gyurjác András „A történeti mult átélése” c. tanulmánya rámutat arra, hogy a történettudomány szempontjainak és értékelésének változása befolyással van a történet tanítására is, bár az utóbbi nem követi az előbbi azonnal és töréssel. Egy pár jellegzetes példán bemutatja ezt az értékelésváltozást, rámutatva a téves megítélések eredő okaira. Szulejmán—Zrinyi szembeállítással példát mutat a szemléltetés változatos formáira és eszközeire, milyen sok tényező, bonyolult lelki folyamatok ismerete és elemzése teszik érthetővé a történeti eseményeket.

Végh József a magyar óvónőképzés előtti állapotot, az első óvónőképző munkájának megindulását (1837. október 7.) és az óvónőképzés fejlődését ismerteti.

Hivatalos részében közli azt a levelet, amelyben a Tanítóképző-Intézeti Tanárok Orsz. Egyesülete Imre Sándor egy. tanárt üdvözölte 60. születésnapja alkalmából s Imre Sándor köszönő válaszát.

Pedagógiai Szeminárium novemberi száma. Radnai Oszkár a gyakorló iskolai tanítónak a tanítóképzőben való jelentőségéről ír. Nem tartja helyesnek, hogy a tanítójelölteknek gyakorlati kiképzésében (az előkészítésben és bírálatban) a gyakorló iskola tanítóján kívül a pedagógia tanára és a szaktanár is részt vesz. A pedagógia tanára az elmélet képviselője, akinek gyakorlati tapasztaltsága, vagy teljesen hiányzik, vagy igen csekély, míg a gyakorló iskolai tanító az elméletekből levont gyakorlati tapasztalatok embere.